

[Eva Møller]

for den foreliggende redegørelse, som jeg synes danner et udmærket grundlag for en diskussion af de videregående uddannelser. Ministeren siger selv, at lovgivningen på området er mange år gammel og derfor måske bør revideres.

Jeg vil indledningsvis sige, at for Det Konservative Folkeparti er det forhold, at en lov er mange år gammel, ikke nødvendigvis ensbetydende med, at den også bør revideres. Men selvfølgelig er det klart, at der er grund til at se på de ændringer, der er sket undervejs.

Når det på dette felt måske ikke er så nødvendigt med en lovrevision, er det, som vi alle ved, fordi meget af det, der sker på dette område, ikke er lovgivningsstof, men bekendtgørelsesstof eller felter, inden for hvilke de videregående uddannelser har ret til at forvalte sig selv. Jeg vil gerne sige, at disse principper ønsker vi bevaret også i fremtiden.

Hvis vi ser på antallet af studerende på de videregående uddannelser, er der sket en meget stor stigning i antallet fra det tidspunkt, hvor lovene blev vedtaget, og til i dag, men også i løbet af den tid, som er behandlet i ministerens bilag til redegørelsen.

Jeg er enig i de intentioner, som undervisnings- og forskningsministeren har, og i den måde, hvorpå ændringerne er sket. Vi har søgt at dimensionere adgangen til de videregående uddannelser ved at flytte studerende fra de uddannelser, hvor der er dårlige beskæftigelsesudsigter, til uddannelser med bedre beskæftigelsesudsigter. Det vil sige, at vi har flyttet studerende fra humanistiske uddannelser og fra sundhedsuddannelser til tekniske uddannelser og til erhvervsuddannelser ved bl.a. handelshøjskolerne.

Når dette er sagt, vil jeg gerne sige, at det kan jo være svært at spå – især om fremtiden – som allerede Storm P. sagde. Dette er også baggrunden for, at jeg vil understrege, at vi ikke alene kan tage hensyn til beskæftigelsesmulighederne som baggrund for vores optagelsestale. Jeg tænker her specielt på de humanistiske uddannelser, herunder sprogfagene. Det er vigtigt for et land som Danmark med lange og gode humanistiske og kulturelle traditioner fortsat at bevare bredden i de humanistiske studier. Jeg skal skynde mig at tilføje, at jeg ikke mener, at der i øjeblikket er nogen akut fare for, at bredden indskrænkes. På den anden side mener jeg, at ordene skal falde under en principiel debat om de videregående uddannelser.

Der er en sammenhæng mellem uddannelse og forskning, som Det Konservative Folkeparti ønsker bevaret, hvilket kan medføre, at vi i tildelingen af bevillinger til de enkelte uddannelser må sige, at selv om studietrinstilvæksterne ikke umiddelbart tilsiger, at der ydes store bevillinger, skal vi opretholde dem for at sikre, at forskningen på det pågældende område stadig væk kan finde sted. Hvis området ikke på længere eller kortere sigt skal tildeles ressourcer, skal det i hvert tilfælde ikke ske udelukkende på grund af en nedgang i studietrinstilvæksterne, men på grund af en overordnet politisk beslutning om, at dette område ikke længere skal tilføres ressourcer.

Jeg er vidende om, at selv om antallet af studiepladser gennem de sidste mange år er øget, har vi også fået flere og flere unge, som er blevet forhindret i at påbegynde en uddannelse på det tidspunkt, hvor de helst ville det. Det synes jeg vi alvorligt bør overveje at finde en bedre løsning på, end vi hidtil har gjort. Jeg vil godt sige, at jeg her er enig med ministeren, når ministeren konstaterer, at man for det samme beløb kan få flere korterevarende uddannelser og dermed flere studiepladser, end vi har i øjeblikket, hvis vi nedsætter antallet af langvarige uddannelser.

Derfor er vi også fra konservativ side helt tilfreds med, at vi på langt de fleste felter søger at opbygge de videregående uddannelser således, at der bliver afstigningsmuligheder undervejs. Det er det, der er sket med bachelorbekendtgørelsen. For øvrigt er det også væsentligt for os, at alle uddannelser så vidt muligt modulopbygges, idet det giver en større fleksibilitet i uddannelsen. Det giver mulighed for at sammensætte utraditionelle uddannelser, og vi ved, at det er noget af det, der bliver stærkest brug for i de kommende år. På den anden side er det selvfølgelig også nødvendigt, at vi fortsat bevarer de lange uddannelser, for vi kan ikke på alle felter nøjes med at have korttidsuddannede.

Hvordan forholdet skal være mellem bacheloruddannelsen og de langvarige uddannelser, er noget, vi løbende skal se på, men jeg synes, det i denne forbindelse er værd at understrege, at begge uddannelser i sig selv skal have kvalitet. Vi kan ikke nøjes med at fokusere på kandidatuddannelsen og derpå pille nogle led ud og sige, at så har vi en bacheloruddannelse, eller nøjes med kun at se på bacheloruddannelsen